

မင်းမြတ်သူရ

ပျက်စီးဆုံး

မျက်နှာပုံ:

အရှင်နှစ်ပါး ပါတော် မူပြီးနောက် ဗြိတိသျှအစိုးရလက်ထက်သို့ ရောက်သော အခါ မြန်မာ့ရိုးရာ မဟာဂီတသီချင်းကြီးများ သည် ခေတ်အလျောက် တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။

ထို့နောက် ကိုလိုနီခေတ်ဦးမှ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်သည့် အချိန်ထိ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ခေတ်တေးသီချင်းများ ခေတ်စားလာသည်ရှိရာ ထိုခေတ်ကို ဓာတ်ပြားခေတ်ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဓာတ်ပြားခေတ်၌ ဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီများ အများ အပြား ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏ ။

ရှေးဦးစွာ ပေါ်ပေါက်လာသော ဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီမှာ မစ္စကွစ် ဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီ ဖြစ်ပါသည်။

မစ္စကွစ်ဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီမှ ဇာတ်မင်းသားများ ဖြစ်ကြသော ဂရိတ်ဦးဖိုးစိန် ဦးစိန်ကတုံး၊ ဦး အောင်ဗလတို့၏ ဇာတ်ထုပ်များ နှင့် ဆိုင်းဆရာကြီးများ ၏ ဆိုင်းတီးလုံးများ ကို ဓာတ်ပြားများ သွင်းယူ ရောင် ချခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ကိုလံဘီယာ ဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီကြီးပေါ်ပေါက်လာပြီး ဥဩဘသော င်း၊ မအေးမိ၊ စိန်ပါတီ စသည့် အဆိုတော် များ နာမည် ကျော်ကြားခဲ့ပါသည်။

ကိုလံဘီယာဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီနှင့် အပြိုင် ခွေးတံဆိပ်၊ အိုဒီအုန်း၊ အမြွှာညီနောင် ဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီများ ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဓာတ်ပြားခေတ်သည် ခိုင်မာသည်ထက် ခိုင်မာလာပါသည်။

ဗြိတိသျှဘားမားဖလင်နှင့် အေဝမ်းဖလင်ကုမ္ပဏီတို့ကလည်း ဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီများ တည် ထောင်ခဲ့ကြ၏ ။

ထို့နောက် ပြည်လှဖေ၊ မေစိန်၊ တင်တင်အေး၊ စသော အဆိုတော် များ

ထင်ရှားကျော်ကြား လာ၏ ။

ထို့အပြင် ဗြိတိသျှဘားမားဖလင်မှ ခင်မောင်ရင်၊ ခင်ခင်ရီ၊ မောင်တင်မောင်၊
မေရှင် စသည့် ရုပ်ရှင်းမင်းသား မင်းသမီးများ သည် ဓာတ်ပြားအဆိုတော် များ
ဖြစ်လာပါတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ကိုလိုနီခေတ်ဦးမှ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်သည်အချိန်ထိ
မြန်မာနိုင်ငံ၌ အလွန် ကျယ်ပြန့်သော သီချင်းဈေးကွက်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ယခုဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပေါ်သည့် အချိန်ကာလမှ (၁၈၈၆ မှ ၁၉၃၉) အတွင်း ၊
ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီကြီးများ အကြီးအကျယ် စီးပွား ဖြစ်ထွန်းနေချိန်၌
မန္တလေးမှ ပိုးတိုက် ပိုင်ရှင် သူဌေးကြီး ဦးလွန်း၏ သား မောင်မောင်ရှင်သည်
ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်ပြီး ဓာတ်ပြားများ ထုတ်ဝေရောင်းချခဲ့ပါသည်။

ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီသည် နာမည် ကျော်ဇာတ်မင်းသားကြီးများ ၏
ဇာတ်ထုပ်များ ကို သွင်းယူရောင်းချခဲ့သဖြင့် တစ်မျိုး တစ်ဘာသာ ထူးခြားပြီး
အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုခေတ်က မြန်မာပြည်အနှံ့အပြားတွင် ဘုံဘေကုမ္ပဏီထုတ် ဓာတ်ပြားများ ကို
သဘောကျစွာ နားဆင်ခဲ့ကြပါသည်။

ထို့သို့ ဇာတ်မင်းသားကြီးများ ၏ ဇာတ်ထုပ်များ နှင့် နာမည်
သတင်းကြီးခဲ့သော ဘုံဘေကုမ္ပဏီသည် မစိန်ချစ်ဆိုသည့် အမျိုး သမီး အဆိုတော် တစ်ဦး၏
ဓာတ်ပြားကို ထုတ်ဝေလိုက် ရာ မမျှော်လင့်ဘဲ မြန်မာပြည်အနှံ့အပြား ရောင်

မလောက်အောင် အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီသည် တေးသီချင်းများကို သွင်းယူရောင်းချခဲ့လေ၏ ။

ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီသည် မစိန်ချစ်၏ နောက်ဆုံးထုတ်ဓာတ်ပြား အရောင်ရဲတွင် ကျယ် သဖြင့် ဝင်ဒါမီယာခြံကြီး၌ ခမ်းနားသော နေညံ့ခွဲကြီးတစ်ခွဲ ကျင်းပလေ၏ ။

ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီ၏ နေညံ့ခွဲသို့ ရန်ကုန်မြို့ ၌ ဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီကြီးများနှင့် နာမည်ကြီး အဆိုတော် များ၊ လူကုံထံများ တက်ရောက်ကြလေ၏ ။

ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီ၏ နေညံ့ခွဲ၌ နိုင်ငံကျော်အဆိုတော် များ သည် ကာလပေါ်တီးဝိုင်းနှင့် တွဲဖက်၍ သီဆိုကြလေ၏ ။

မစိန်ချစ်သည် ဝိုးထည့်ဝမ်းဆက်ဝတ်ဆက်၍ သူမ၏ အကျော်ကြားဆုံးသီချင်း မိုးဒေဝီကို သီဆိုလေရာ နေညံ့ပရိသတ်များ က သော င်းသော င်းဖြဖြ အားပေးကြလေ၏ ။

မစိန်ချစ် သီချင်းသီဆိုခြင်းကို သူရိယ၊ သံတော် ဆင့်၊ မြန်မာ့အလင်း စသော သတင်းစာတိုက် ကြီးများ ၏ သတင်းထောက်များ သည် ဓာတ်ပုံများ တဖျတ်ဖျတ် ရိုက်ကြကုန်၏ ။

မစိန်ချစ်သည် သီဆိုပြီး၍ စင်ပေါ်မှဆင်းသက်လာသော အခါ မိုးဒေဝီဓာတ်ပြားနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းထောက်များ က မေးမြန်းကြလေ၏ ။

အဆိုကျော်များ သီချင်းသီဆို၍ ပြီးစီးသော အခါ ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီ၏ သူဌေး မောင်မောင် ရှင်သည် စင်ပေါ်သို့တက်၍

“ကြွရောက်လာတဲ့ နေညံ့ပရိသတ်များ ခင်ဗျား မင်္ဂလာရှိတဲ့ ညချမ်းမှာ ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီ ရဲ့ နေညံ့ခွဲ ဘာကြောင့် ကျင်းပရသလဲဆိုတာ ရှင်းပြချင်ပါတယ်၊ ဒီနေ့ည နေညံ့ခွဲကျင်းပရခြင်းက တော့ မစိန်ချစ်ရဲ့ မိုးဒေဝီဓာတ်ပြား အောင်မြင်မှု အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်၊ အခုလို မိုးဒေဝီဓာတ် ပြား ဝက်ဝက်ကွဲအောင်မြင်ရခြင်းဟာ

ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီရဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ မိုးဒေဝီဓာတ်ပြားရဲ့ အောင်မြင်မှုအတွက် ပထမအရေးပါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ညီငယ်တေးရေးဆရာ ကိုတင်နွယ်ပါပဲ။ ဒုတိယအရေးပါတဲ့ တစ်ယောက်ကတော့ အများသိပြီးတဲ့ အတိုင်း နိုင်ငံကျော်အဆိုတော် မစိန်ချစ်ပါပဲ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးကို ဘုံဘေဓာတ်ကုမ္ပဏီက လှိုက်လှဲစွာ ဂုဏ်ပြုပါတယ်”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ နေဥပရိသတ်များ သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ အားပေးကြလေ၏ ။

ထိုညက ဘုံဘေဓာတ်ကုမ္ပဏီ၏ နေဥပရိသတ်သည် ခမ်းနားကြီးကျယ်လှသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ လူကုံထံ လောက၌ ပြောစမှတ် ဖြစ်ခဲ့လေ၏ ။ ည(၁၀) နာရီကျော်သော အခါမှ နေဥပရိသတ်ကြီးပြီးသွားသဖြင့် လူကုံထံတို့၏ ကားကြီးများ ဝင်ဒါမီယာခြံကြီးမှ တသီတတန်းကြီး ထွက်ခွာသွားလေ၏ ။

သူဌေးမောင်မောင်ရှင်သည် ညက နေဥပရိသတ်ကြီး၌ ညဉ့်နက်အောင်နေရသဖြင့် နံနက် ၈ နာရီ ထိုးကာမှ အိပ်ရာနိုးလေ၏ ။

အိပ်ရာနိုးသော အခါ ခေါင်းတစ်ခုလုံး အုံ့ခဲနေသဖြင့် ခမ်းနားကြီးကျယ်သော ရေချိုးခန်းထဲသို့ ဝင်၍ ရေချိုးလေ၏ ။ သူသည် ညက နေဥပရိသတ်ကြီး၌ ညဉ့်နက်သွားသဖြင့် အိမ်သို့မပြန်ဘဲ ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီ၌ ပင် အိပ်စက်လေ၏ ။

သူဌေးမောင်မောင်ရှင်သည် ကြွေစိမ်းကန်ကြီးထဲ၌ တစ်နာရီနီးပါးစိမ်ပြီးနောက် မွေးပွသဘက်ကြီးပက်၍ ရေချိုးခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာ၏ ။

ပြီးနောက် အဝတ်ဗီရိုကိုဖွင့်၍ အဝတ်အစားများ လဲလှယ်လေ၏ ။ သူဌေးမောင်မောင်ရှင် အဝတ်အစားလဲနေစဉ် တံခါးခေါက်သံတဒေါက်ဒေါက် ကြားရ၏ ။

အခန်းအပြင်ဘက်၌ သူ၏ အစေခံ ရောက်ရှိနေပုံရ၏ ။ မောင်မောင်ရှင်သည်
အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ရင်း

“လာမယ်ဟေ့”

ဟု အော်ဟစ်လိုက်၏ ။

ပြီးနောက် အခန်းတံခါးရှိရာသို့ သွားပြီး တံခါးကိုဖွင့်လိုက်၏ ။ ထိုအခါ အခန်းဝ၌
သူ၏ အစေခံ ကို မတွေ့ ရချေ။ မောင်မောင်ရှင်သည် သူ၏ အစေခံ
အောက်ထပ်သို့ ပြန်ဆင်းသွားပြီဟု ယူဆကာ မှန် တင်ခုံပေါ်၌ ရှိသော သူ၏ ရွှေကြယ်သီး၊
ရွှေနာရီ၊ စိန်လက်စွပ်တို့ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆင်ယင်နေလေ ၏ ။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် မောင်မောင်ရှင်သည် မှန်အနောက်မှ အရိပ်မြင်လိုက်ရသဖြင့်
မျက်မှောင် ကြုတ်ပြီး ကြည့်လိုက်လေ၏ ။ ထိုစဉ် မှန်အနောက်မှ ဓားကိုင်လက်တစ်ချောင်းကို
မြင်လိုက်ရသဖြင့် မောင်မောင်ရှင်သည် ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွား၏ ။

မောင်မောင်ရှင်သည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ ဖြင့်

“မှန်အနောက်မှာ ဘယ်သူလဲ”

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏ ။

မောင်မောင်ရှင်၏ မေးခွန်းမဆုံးမီ မှန်အနောက်ရှိလူသည် မောင်မောင်ရှင်အား
ဓားဖြင့် တစ်ချက်ပြီးတစ်ချက် ခုတ်ထစ်လေ၏ ။

မောင်မောင်ရှင်သည် ဓားချက်နှစ် ချက်ထိပြီးနောက် ငယ်သံပါအောင်
အော်ဟစ်၍ ဝရန်တာဆီ သို့ ပြေးရန် ကြိုး စားလေ၏ ။

ဝရန်တာ တံခါးချက်ကို တုန်ယင်သော လက်များ ဖြင့် ဖွင့်လှစ်နေစဉ်
ဓားကိုင်ထားသော လူက မောင်မောင်ရှင်၏ အနောက်မှ ဓားဖြင့် တစ်ချက်ပြီးတစ်ချက်
တိုက်ခိုက်လေရာ ဝရန်တာမှန်တံခါးကွဲ ကြွေပြီး မောင်မောင်ရှင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာကြီး
ကြမ်းပေါ်သို့ ပြုလဲကျသွားလေ၏

ထိုသို့ လူသတ်သမားက မောင်မောင်ရှင်ကို တိုက်ခိုက်နေစဉ် နွားနို့ပို့သော ကုလားသည် အိမ်ကြီး၏ အပေါ်ထပ်သို့ မော့ကြည့်ကာ ဝရန်တာမှန်ကွဲသွားပြီး ငယ်သံပါအောင်အော်ဟစ်သော အသံများ ကြောင့်

“အိမ်ပေါ်မှာ ဘာ ဖြစ်နေသလဲ မသိဘူး၊ ပုလိပ်ကို တိုင်ရမယ်”

ဟု တွေ့ကာ ခြံကြီးထဲမှ ပြေးထွက်သွားလေ၏ ။

ထိုစဉ် အလှူအိမ်မှပြန်လာသော ပုလိပ်သုံးယောက် ကို လမ်း၌ အသင့်တွေ့လေရာ အကျိုး အကြောင်း တိုင်ကြားလိုက်၏ ။

ပုလိပ်များ သည် နွားနို့ပို့သော ကုလားကို မယုံတစ်ဝက်၊ ယုံတစ်ဝက်ဖြင့် ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီသို့ လိုက်လာလေ၏ ။

ပုလိပ်များ အိမ်ကြီး၏ အပေါ်ထပ်သို့ ရောက်သော အခါ ဓားဒဏ်ရာများ ဖြင့် သေဆုံးနေသော ဘုံ ဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီသူဌေး မောင်မောင်ရှင်၏ အလောင်းကို တွေ့ရသဖြင့် မျက်လုံးပြူး သွားလေ၏ ။

မကြာမီ ဘုံဘေဓာတ်ပြားတိုက်အတွင်းသို့ ပုလိပ်ကားများ သတင်းထောက်များ ရောက်ရှိလာပြီး သူဌေး၊ မောင်မောင်ရှင်၏ အလောင်းအနီး၌ ဓာတ်ပုံရိုက်သူရိုက်၊ သံလွန်စရှာသူရှာနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေ ကြ၏ ။

အင်းစိန် စီအိုင်ဒီမု အထူးစေလွှတ်လိုက်သော အင်စပက်တော် လှမိုး၏ ကား ခြံဝန်းထဲသို့ ဝင် ရောက်လာသော အခါ ဌာနအုပ်တစ်ဦးက ကြိုဆို၍

“ရက်ရက်စက်စက်သတ်ထားတဲ့သူပဲ ဆရာ၊ စီအိုင်ဒီက လူတွေ အလုပ်ရှုပ်တော့မယ်”

ဟု ဆိုကာ အိမ်၏ အပေါ်ထပ်သို့ အင်စပက်တော် လှမိုးအား ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏ ။

အင်စပက်တော် လှမိုး အိမ်အပေါ်ထပ်အိပ်ခန်းသို့ ရောက်သော အခါ

တစ်ခန်းလုံး၌ ရှုပ်ပွနေ ကြောင်း တွေ့ရပြီး သွေးကွက်များ ကိုလည်း အိပ်ခန်းအနံ့အပြား တွေ့ရလေ၏။

အင်စပက်တော် လှမိုးသည် သွေးကွက်များ အတိုင်း မျက်လုံးရွှေ့ကြည့်လိုက်သော အခါ ဝရန် တာတံခါးကြီးအနီး၌ လဲကျသဆုံးနေသော သူဌေးမောင်မောင်ရှင်၏ အလောင်းကြီးကို တွေ့ရလေ၏။

အင်စပက်တော် လှမိုးက မောင်မောင်ရှင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာအနံ့ရှိ ဓားဒဏ်ရာများကို ကြည့်၍ စိတ်မသက်သာဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ငါတွေ ဖူးသမျှထဲမှာ တော့ အတော် ကြမ်းတဲ့အမှု ပဲဟေ့၊ လူသတ်သမားက ရန်ငြိုး ရန်စကြောင့် သတ်တာ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သူဌေးရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေ ရှိနေသေးတယ်”

ဟု ဆိုကာ သေသူနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းပို့ တိုက်ကြားသော နွားနို့ကုလားကို အနီးသို့ခေါ်ယူ၍ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို မေးမြန်းလေ၏။

ကုလား၏ စကားများကို နားထောင်၍

“အိမ်ပေါ်ထပ်က ပြတင်းပေါက်မှန်ကွဲသံတွေနဲ့ အော်ဟစ်သံကို ကြားရတော့ ခြံထဲက ပြေးထွက်ပြီး ပုလိပ်ကို ရှာဖွေတယ်၊ ပုလိပ်တွေ နေတာ နှစ် ခြံကျော်မှာ ဆိုတော့ ပုလိပ်တွေက မင်းအနောက်ကို ချက်ချင်း လိုက်လာတယ်၊ ဒါဆိုရင် တရားခံဟာ ပြေးဖို့အချိန်မှ မရှိတာ၊ သူဟာ အနီး တဝိုက်မှာပဲ ရှိနိုင်တယ်”

ဟု ပြောကာ ပုလိပ်သားများ ဘက်သို့လှည့်၍

“မင်းတို့ ခြံထဲကို ရောက်ရောက်ချင်း အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မရှာကြဘူးလား”

ဟု မေးမြန်းလေရာ တစ်ဦးက ခေါင်းညိတ်၍ ရှာပါတယ် ဆရာ၊ ခြံထဲမှာ လူသတ်သမားရဲ့ အရိပ်အယောင် မတွေ့ဘူး ဟု ပြောလေ၏။ အင်စပက်တော် လှမိုးက

“ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီမှာ ဦးမောင်မောင်ရှင်ကလွဲလို့ ဘယ်သူမှမရှိဘူးလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ ထိုအခါ ပုလိပ်တစ်ဦးက

“အစေခံနဲ့ တံခါးစောင့်ရောက်နေပါပြီ၊ ညက ခြံထဲမှာ ဧည့်ခံပွဲလုပ်တာ ညဉ့်နက်လို့ အားလုံး အိပ်ပျော်နေတာပါ”

ဟု ပြောလေရာ အင်စပက်တော် လှမိုးက အိမ်ကြီးပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုလေ၏ ။

အင်စပက်တော် လှမိုးသည် အိမ်၏ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသွားပြီး အိမ်ပတ်ပတ်လည်ကို လှည့် လည်ကြည့်ရှုလေ၏ ။ ထိုအခါ အိမ်၏ အနောက်ဘက်နံရံ၌ သွေးပေထားသော လက်ဖြင့် ထောက်ထား ဟန်ရှိသော လက်ရာတစ်ခုကို တွေ့ ရ၏ ။

အင်စပက်တော် လှမိုးသည် မမျှော်လင့်ဘဲ သဲလွန်စကို ရလိုက်သဖြင့် စိတ်အားတက်ကြွပြီး ဆက်လက်ကြည့်ရှုလေရာ မြက်ခင်းအစပ်၌ သွေးစက်နှင့် တူသော အရာတစ်ခုကို မြင်ရပြန်၏ ။

ထို့နောက် မြက်ခင်းကို လျှောက်နင်းပြီးနောက် မြောင်းနှုတ်ခမ်းတစ်ခုနှင့် သွေးစက်တစ်စက်ကို တွေ့ ရ၏ ။

အင်စပက်တော် လှမိုးသည် ထိုနေရာမှ အရှေ့သို့ ကြည့်လိုက်ရာ ဂိုဒေါင်တစ်လုံးကို တွေ့ ရလေ ၏ ။

အင်စပက်တော် လှမိုးသည် ဂိုဒေါင်၏ တံခါးသည် အပြင်မှ သော ခတ်ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ အတွင်း မှ ချက်ချထားကြောင်း တွေ့ လိုက်ရ၏ ။

ထိုအခါ သူ၏ ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး ခါးကြားမှ ခရာကိုထုတ်၍ မှုတ်လိုက်၏ ။ ကျယ် လောင်သော ခရာသံကြောင့် ပုလိပ်များ အင်စပက်တော် လှမိုးအနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြ၏ ။

အင်စပက်တော် လှမိုးက အနီးသို့ ရောက်လာသော ပုလိပ်များ အား ဂိုဒေါင်ကို လက်ညှိုး ညွှန်၍

“ဂိုဒေါင်ထဲမှာ တရားခံရှိတယ်ဟေ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပုလိပ်များ သည် ဂိုဒေါင်တံခါးကို အပြင်မှ သံတူရွင်းများ ဖြင့် ကော်၍ ဖွင့်လေ ၏ ။

ခဏကြာလျှင် ဂိုဒေါင်တံခါးချက်ဖွင့်၍ ဂိုဒေါင်ပွင့်ထွက်သွား၏ ။ ဂိုဒေါင်ထဲ၌ ဘုံဘေဓာတ်ပြား ကုမ္ပဏီမှ ဓာတ်ပြားဟောင်းများ ထည့်ထားသော သေတ္တာကြီးများ ရှိ၏ ။

အင်စပက်တော် လှမိုးသည် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကိုကိုင်၍ သေတ္တာကြီးများ အနောက်သို့ ဦး ဆောင်ဝင်သွားလေ၏ ။

သေတ္တာကြီးများ ကိုကျော်၍ ဂိုဒေါင်၏ အနောက်ဘက်နံရံသို့ မီးဖြင့် ထိုးလိုက်သော အခါ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးများ ပေကျပွီး ထိတ်လန့်ဟန်ဖြင့် ဂိုဒေါင်နံရံကို ကျောမှီ၍ ထိုင်နေသော လူတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရ၏ ။

ထိုလူသည် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးအလင်းရောင် များ ကို လက်ဖြင့် ကာ၍ ပုလိပ်များ ကို ကြောင်စီစီ ဖြင့် ကြည့်ရှုနေလေ၏ ။

အင်စပက်တော် လှမိုးက သက်ပြင်းချ၍

“တရားခံမိပြီ၊ လက်ထိတ်ခတ်ပြီး ခေါ်သွားတော့”

ဟု တီးတိုးပြောလိုက်လေ၏ ။

တရားခံသည် အသက် ၃၀ ဝန်းကျင် လူတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ရုပ်ရည်ကိုကြည့်၍ မည်သူမျှ လူသတ် သမားဟု ထင်မည် မဟုတ်။

ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီသူဌေး မောင်မောင်ရှင် အသတ်ခံရသော သတင်းကို သတင်းစာများ က အကျယ်တဝင့် ရေး သားဖော်ပြကြလေ၏ ။

မောင်မောင်ရှင်၏ ဘုံဘေဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီသည် မိုးဒေဝီဓာတ်ပြားကြောင့် လူသိများ ထင်ရှားနေချိန်တွင် မောင်မောင်ရှင်သေဆုံးရခြင်း ဖြစ်၏ ။

ရန်ကုန်မြို့ ပေါ်ရှိ သတင်းစာ လက်ပွေ့ရောင် သမားများ က မောင်မောင်ရှင် အသတ်ခံရသည့် သတင်းကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် အော်ဟစ် ရောင် ချကြလေ၏ ။

သတင်းစာရောင် သမား တစ်ယောက် က မြို့ လယ်ခေါင်၌ ရပ်၍

“မိုးဒေဝီဓာတ်ပြားသူဌေး ဘာကြောင့် ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ခံရတာ လဲ သူ့မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့ ဒီလိုလုပ်ရတာ လဲ၊ အဆိုတော မစိန်ချစ်က သူဌေး မောင်မောင်ရှင်အတွက် ဝမ်းနည်းနေပြီလား၊ သူကြီးဂေဇက်ကို ဖတ်ကြည့်ကြ”

ဟု အော်ဟစ်ရောင် ချကြလေ၏ ။

မောင်မောင်ရှင် အသတ်ခံရသော သတင်းကြောင့် ရန်ကုန်မြို့ လယ်ရှိ သတင်းစာဂျာနယ်များ အရောင် သွက်နေလေ၏ ။

ဂျာနယ်များ ကလည်း မောင်မောင်ရှင်၏ အနုပညာလှုပ်ရှားမှု များ ကို ခါတော် မီ ဖော်ပြကြလေ၏ ။ သံတော် ဆင့်သတင်းစာကြီးက မိုးဒေဝီသူဌေးကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်မှု မှာ ဥပဒေကို မထေမဲ့ မြင်ပြုလုပ်သော လုပ်ရပ် ဖြစ်သဖြင့် ထိထိရောက်ရောက် အရေး ယူသင့်ကြောင်း ရေး သားထားလေ၏ ။

အဆိုတော် မစိန်ချစ်သည် ထိုနေ့ထွက်သော သတင်းစာများ အားလုံးကို ဝယ်ယူ၍ ဖတ်ရှုပြီး စိတ်မသက်သာဟန်ဖြင့် ခေါင်းခါယမ်းကာ

“နင် ဒီလိုမလုပ်ဘူးဆိုတာ ငါသိတယ်၊ နင့်မှာ အပြစ်မရှိဘူးလို့လည်း ငါယုံတယ်၊ နင် သူများ ဓားစာခံ ဖြစ်သွားရတာ ပဲ၊ ဒါတွေ အားလုံးဟာ ငါ့ကြောင့် ၊ နင့်ကို

ဘုံဘေဇာတ်ပြားတိုက်ကို ခေါ်လာခဲ့ တဲ့ ငါ့အမှာ :ပါ”

ဟု ရေရွတ်လေ၏ ။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် အနီးသို့ ညီမဝမ်းကွဲတော် သူ မစန်းအေးရောက်ရှိလာပြီး

“စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေသလား အစ်မ၊ မိုးထိ ဒီလိုမလုပ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မလည်း
ယုံပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံးမှာ သွေးတွေ ဘာကြောင့် ပေကျံနေတာလဲ”

ဟု ရေရွတ်လေ၏ ။ မစိန်ချစ်က

“သူ ဘာ ဖြစ်သွားတာလဲဆိုတာ ငါမသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူ့မှာ အပြစ်မရှိဘဲ
ခံနေရတာ သိတယ်”

ဟု ပြောလေ၏ မစန်းအေးက ခေါင်းညိတ်၍

“ဒါဆိုလည်း သူ့အတွက် ရှေ့နေတွေ ဘာတွေ ငှားပြီး
အကာအကွယ်ပေးကြရအောင်”

ဟု ပြောလေ၏ ။ မစိန်ချစ်က သက်ပြင်းချ၍

“သူ့အတွက် ငါတို့ငှားတဲ့ရှေ့နေဟာ ရှေ့နေလောကမှာ အတော် ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်
ဖြစ်ရမယ်၊ သူ ဘယ်သူ ဖြစ်မှာလဲ”

ဟု တွေးကာ သူမမိတ်ဆွေအချို့ ကို ဖုန်းဆက်ပြီး မေးမြန်းလေ၏ ။

ခဏကြာလျှင် သူမတွေ ဆုံရမည့် ရှေ့နေအမည် ကို ရရှိလေ၏ ။ ထို့ကြောင့်
ညီမ ဖြစ်သူ မစန်း အေးဘက်သို့လှည့်၍

“မစန်းအေး...အဝတ်လဲတော့ဟေ့၊ အလုံဘက်ကိုသွားရမယ်၊ ရန်ကုန်မြို့ မှာ
ဒီအမှု မျိုး နပြတ်သက်ရင် အကောင်းဆုံးရှေ့နေက ဦးရန်နိုင်တဲ့၊ ဒီရန်နိုင်ဟာ ဒီနေ့အထိ
လိုက်သမျှ အမှု တွေ တစ်ခုမှ မရှုံးသေးဘူးလို့ ပြောစမှတ်ပြုကြတယ်၊ သူနဲ့ တွေ့ပြီး
မိုးထိအမှု ကို တိုင်ပင်ရမယ်”

ဟု ပြောကာ သူမကိုယ်တိုင်လည်း မှန်တင်ခဲ့၍ ထိုင်ကာ အလှပြင်ဆင်နေလေ၏

။

ညီအစ်မနှစ်ယောက် စလုံး အဝတ်အစားဝတ်ဆင်ပြီးသော အခါ
တက္ကစီတစ်စီးကိုငှား၍ ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်ရှိရာ အလုံဘက်သို့ သွားရောက်ကြလေ၏ ။

မကြာမီ တက္ကစီကားသည် အလုံဘက်ရှိ ခြံကြီးတစ်ခြံ၌ ရပ်တန့်လိုက်လေ၏ ။
ခြံစည်းရိုးအုတ်တံတိုင်း၌ ရှေ့နေဦးရန်နိုင်၏ အမည် ရေး ထိုးထားသော
ဆိုင်းဘုတ်ငယ်လေးကို တွေ့လိုက်ရ၏ ။

မစိန်ချစ်က အုတ်တံတိုင်း၌ ချိတ်ဆွဲထားသော ခေါင်းလောင်းလေးကို
လှုပ်ယမ်းလိုက်သော အခါ ခြံစောင့်အဘိုးကြီးတစ်ဦး ထွက်လာပြီး မေးမြန်းလေရာ
မစိန်ချစ်က

“ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ခြံစောင့်အဘိုးကြီးက အိမ်ထဲသို့ ခဏပြန်ဝင်သွားပြီး
အတန်ကြာမှ ပြန်ထွက်လာကာ မစိန်ချစ်တို့ကို ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏ ။

မစိန်ချစ်တို့သည် အိမ်ကြီး၏ ခမ်းနားကြီးကျယ်သော ဧည့်ခန်း၌
ထိုင်စောင့်ကြလေ၏ ။ ထိုအခါ စားပွဲပေါ်ရှိ သတင်းစာများ ၌ ဘုံဘေဇာတ်ပြားကုမ္ပဏီသူဌေး
မောင်မောင်ရှင်၏ သတင်းများကိုပင် တွေ့ရ၏ ။

မစိန်ချစ်သည် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ၌ ပါရှိသော သတင်းကို မင်နီနှင့်
ပိုင်းထားခြင်းကို မြင်တွေ့လိုက်ပြီး လေသံတီးတိုးဖြင့်

“ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်လည်း မိုးထိအမှု ကို စိတ်ဝင်စားပုံရတယ်၊ သတင်းစာထဲက
မိုးထိအကြောင်း တွေ ကို မင်နီနဲ့ ပိုင်းထားတယ်”

ဟု ပြောလေ၏ ။

ထိုစဉ် အိမ်ကြီး၏ အပေါ်ထပ်မှ ဥရောပဝတ်စုံကို သေသပ်ကျနစွာ

ဝတ်ဆင်ထားသော အသက် သုံးဆယ်ဝန်းကျင် လူတစ်ဦးဆင်းသက်လာလေ၏။

ထိုသူက စားပွဲရှေ့ရှိ ထိုင်ခုံ၌ ဝင်ထိုင်ကာ

ကျွန်တော် က ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်ပါ”

ဟု မိတ်ဆက်လေရာ ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်၏ အသက်သည် မိမိထင်ထားသည်ထက်
များစွာ ငယ်ရွယ်နေသဖြင့် မစိန်ချစ်သည် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားလေ၏။

ရှေ့နေဦးရန်နိုင်သည် မစိန်ချစ်တို့၏ အရှေ့၌ ဝင်ထိုင်ကာ

“လာရင်းကိစ္စကို အမိန့်ရှိပါ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မစိန်ချစ်က သက်ပြင်းချ၍

“ဒီနေ့ သတင်းစာထဲမှာ ပါတဲ့ ဘုံဘေဓာတ်ပြားတိုက်ပိုင်ရှင်
အသတ်ခံရတဲ့သတင်းကို ဦးရန်နိုင် ဖတ်ပြီးပြီထင်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်က ခေါင်းညိတ်၍

“ဖတ်ပြီးပါပြီဗျာ၊ ဒါဟာ တကယ် နိုင်ငံကျော်မှုခင်း ကြီးပဲ၊ လုပ်တဲလူက အငြိုး
တကြီးနဲ့ ထိထိ ရောက်ရောက် အရေး ယူသင့်တယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ မစိန်ချစ်က ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်၏ မျက်နှာကိုကြည့်၍

“ကျွန်မလည်း ဒီအမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဦးရန်နိုင် ဆီ လာခဲ့တာပါ၊ ကျွန်မက
ဘုံဘေဓာတ်ပြား တိုက်က အဆိုတော် မစိန်ချစ်ပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ မစိန်ချစ်၏ စကားကြောင့် ဦးရန်နိုင်သည် သူမ၏ မျက်နှာကို
တအံ့တဩကြည့်၍

“ဪ...ဒါကြောင့် မစိန်ချစ်ရဲ့ မျက်နှာကို မြင်ဖူးတယ်လို့ ထင်နေတာကိုး၊
ဘုံဘေဓာတ်ပြားတိုက်က ထုတ်တဲ့ မစိန်ချစ်ရဲ့ မိုးဒေဝီဓာတ်ပြား ကျုပ်ဆီမှာ ရှိတယ်၊ ကျုပ်
လည်း မစိန်ချစ်ရဲ့ ပရိသတ်ပါဗျာ ဪ...ဒါဆိုရင် ကျုပ်က

ဓာတ်ပြားတိုက်ပိုင်ရှင်ဦးမောင်မောင်ရှင်ရဲ့ ဘက်က နေလိုက်ပြီး တရားခံကို
ထောင်ထဲမရောက်ရောက်အောင် ပို့ပေးရမှာ ပေါ့ ဟုတ်လား”

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏။ မစိန်ချစ်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မက တရားခံ မိုးထိအတွက်လာခဲ့တာပါ။ သူ့ဘက်ကနေ
ရပ်တည် ပေးစေချင်လို့ပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ရှေ့နေဦးရန်နိုင်သည် မစိန်ချစ်ကို နားမလည်ဟန်ဖြင့်
ကြည့်လိုက်လေ၏။

မစိန်ချစ်က ရီဝေသော မျက်လုံးများ ဖြင့် ကြည့်၍

“မိုးထိဟာ လူ တစ်ယောက် ကို ဘယ်တော့မှသတ်မှာ မဟုတ်ပါ ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်က မစိန်ချစ်ကို အံ့သြဟန်ဖြင့်

“မစိန်ချစ်က မိုးထိဆိုတဲ့လူနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်လို့လဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ မစိန်ချစ်က သက်ပြင်းချ၍

“မိုးထိက ကျွန်မရဲ့ သူငယ်ချင်းပါ။ သူ့ကို ဘုံဘေဓာတ်ပြားတိုက်မှာ
အလုပ်လုပ်ဖို့ ကျွန်မပဲ ပို့ပေးလိုက် တာပါ။ နောက်ပြီးတော့ မိုးထိက ဂီတနဲ့ ပတ်သက်လို့
ဝါသနာကြီးတယ်၊ သူဟာ သီချင်း ရေး ဆရာ တစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ ကြိုး စားနေတယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ မစိန်ချစ်၏ စကားကြောင့် ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်က ခေါင်းညိတ်၍

“မိုးထိဟာ မစိန်ချစ်ရဲ့ သူငယ်ချင်းပေါ့၊ ဒါပေမယ့် မိုးထိက ပုလိပ်တွေ ရဲ့
လက်မှာ လူသတ်လက်နက်နဲ့ တကွ လက်ပူးလက်ကြပ်မိထားတာနော်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မစိန်ချစ်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“ဘယ်လိုပဲ ဖြစ် ဖြစ် မိုးထိရဲ့ စိတ်ကို ကျွန်မ အသိဆုံးပဲ၊ သူက
အနုပညာသမားစစ်စစ်ပဲ၊ စိတ်နေသဘာထား သိပ်နူးညံ့တယ်၊ လူ တစ်ယောက် ရဲ့

အသက်ကို ဘယ်တော့မှမသတ်ဘူး၊ ဦးရန် နိုင်က အမှန်တရားကို မြတ်နိုးတယ်ဆိုရင်တော့
မိုးထိကို တစ်ကြိမ်လောက် သွားကြည့်စေချင်ပါတယ်၊ ဦးရန်နိုင်လို အတွေ့ အကြုံကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂို
လ် တစ်ယောက် ဟာ မိုးထိနဲ့ စကားပြောပြီးရင် သူ့မှာ အပြစ်ရှိ တယ်၊ မရှိဘူး သိနိုင်မှာ ပါ၊
ဦးရန်နိုင် ဒီအမှု ကို လက်ခံဖို့လည်း ကျွန်မ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်၊ မိုးထိလို အင်မတန်ရိုးသားတဲ့
လူ တစ်ယောက် ဟာ ဒီလိုရက်စက်တဲ့အပြုအမူမျိုး ကို လုံးဝကျူး လွန်မှာ မဟုတ်ပါ ဘူး၊ သူ
ဓားစာခံ ဖြစ်သွားရတာ ပါ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏ ။

ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်သည် မစိန်ချစ်၏ စကားကြောင့် မျက်မှောင့်ကြုတ်၍
စဉ်းစားနေလေ၏ ။ပြီးမှ

“ကောင်းပြီလေ ၊ကိုးမိုးထိကို ကျုပ် သွားတွေ ကြည့်မယ်၊ ကိုမိုးထိမှာ
အပြစ်ကင်းစင်တယ်လို့ ယူဆခဲ့ရင် ကျုပ်လက်ခံမယ်၊ သူ့မှာ အပြစ်ရှိတယ်လို့ ယူဆရင်တော့
ဒီအမှု ကို လက်မခံဘူး”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ဦးရန်နိုင်၏ စကားကြောင့် မစိန်ချစ်၏ မျက်နှာဝင်းပသွားပြီး

“ဝမ်းသာလိုက်တာရှင်၊ ဒါဆိုရင်တော့ ဦးရန်နိုင် ကျွန်မရဲ့ အမှု ကိုလက်ခံဖို့
သေချာ သွားပါပြီ”

ဟု ဆိုလိုက်၏ ။

ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်သည် နောက်တစ်နေ့မှာ ပင် လူသတ်မှု တရားခံ မိုးထိရှိရာ
ပုလိပ်ဌာနသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေ၏ ။

ဦးရန်နိုင်သည် ဌာနအုပ်၊ ဦးဘကြိုင်နှင့် သွားတွေ ပြီး အကျိုး အကြောင်း

ပြောလေရာ ဦးဘကြိုင်က ဦးရန်နိုင်ကို အံ့သြဟန်ဖြင့် ကြည့်၍

“ဒီအမှု ကို ကိုရန်နိုင်လက်ခံလိုက်တယ် ဟုတ်လား၊ ဒီလောက် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမြင်နေတဲ့အမှု မှာ တရားခံဘက်ကလိုက်ရရင် ကိုရန်နိုင် တစ်သက်လုံးထိန်းသိမ်းလာတဲ့ သရဖူလေး ပြုတ်သွားနိုင် တယ်နော်”

ဟု ပြောလေရာ ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်က သက်ပြင်းချ၍

“ကိုမိုးထိရဲ့ အမှု ကို ကျွန်တော် တိတိကျကျ လက်မခံသေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကိုမိုးထိနဲ့ ခဏလောက်တွေ ပြီး စကားပြောချင်တယ်၊ ဦးဘကြိုင် ကူညီပါဦးဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်၏ ။ ဦးဘကြိုင်သည် ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်နှင့် ယခင်ကပင် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူများ ဖြစ် သဖြင့်

“ကိုရန်နိုင်တွေ ချင်တယ်ဆို ကျွန်တော် ကူညီပေးပါ့မယ်”

ဟုဆိုကာ တရားခံမိုးထိအား အခန်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်လာပြီး ထိုင်ခုံ၌ ထိုင်စေ၏ ။

အခန်းထဲ၌ မိုးထိနှင့် ဦးရန်နိုင် နှစ် ဦးတည်းကျန်ရစ်သော အခါ စိတ်အားငယ်နေဟန်ရှိသော မိုးထိကိုကြည့်၍

“ကျုပ်နာမည် ကိုရန်နိုင်ပါ၊ ကျုပ်ရဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ် ကတော့ ရှေ့နေပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မိုးထိသည် ဦးရန်နိုင်၏ မျက်နှာကို အံ့သြဟန်ဖြင့် ကြည့်၍

“ကျုပ်မှာ ရှေ့နေခပေးစရာ ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှ မရှိပါဘူး”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ထိုအခါ ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်က လက်ကာပြ၍

“ကျုပ်ကို ရှေ့နေခပေးစရာမလိုပါဘူး၊ ကျုပ် မစိန်ချစ်နဲ့ တွေ့ပြီးပါပြီ၊ မစိန်ချစ်က ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောဖို့ လွှတ်လိုက်တာပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မိုးထိက မျက်နှာညှိုး ငယ်စွာ ဖြင့်

“မစိန်ချစ်က ကျုပ်ကိုကူညီမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကျေးဇူးတင်တာ မခံချင်ဘူး”

ဟု တီးတိုးပြောလိုက်၏။ ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်သည် တရားခံ မိုးထိ၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍

“ဒါဆိုရင် မင်း ဘာ ဖြစ်လို့ မိုးဒေဝီဓာတ်ပြားသူဌေးကို သတ်လိုက်ရတာ လဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ မိုးထိက စိတ်ပျက်အားငယ်ဟန်ဖြင့်

“ကျုပ် လူမသတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်စကားကို ယုံပါ၊ ကျုပ်က လူမပြောနဲ့၊ တိရစ္ဆာန်ငယ်လေးတစ် ကောင်ကိုတောင် မသတ်ဝံ့ပါဘူး ဆရာ”

ဟု ပြောလေ၏။ ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်က မိုးထိမျက်လုံးများ ကို ကြည့်၍

“ကျုပ်ကို ကိုရန်နိုင်လို့ပဲ ရင်းရင်းနှီးနှီး ခေါ်ပါ၊ ကျုပ် ခင်ဗျားအမှု ကိုလိုက်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် ပြောဖို့လိုတယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ ရှေ့နေသက်တမ်းတလျှောက်မှာ ကံကြမ္မာမျက်နှာသာပေးခဲ့လို့ ဒီနေ့ထိ အမှု တစ်မှုမှ မရှုံးဖူးသေးဘူး၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျမှ ရှုံးရမယ်ဆိုရင် ရာဇဝင်ရိုင်းလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ

“စိတ်ချပါ ကိုရန်နိုင်၊ ကျုပ်ဘယ်စကားမဆို မှန်မှန်ကန်ကန်ပဲ ပြောပါ့မယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“မင်း လူသတ်မှု ကို လုံးဝမကျူး လွန်ခဲ့ဘူးပေါ့”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ မိုးထိက ခေါင်းခါယမ်း၍

“ကျုပ် လုံးဝမကျူး လွန်ခဲ့ပါဘူးဗျာ၊ ကိုမောင်မောင်ရှင်ဟာ ကျုပ်ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ပါ။

ကျုပ်လို သန့်ရှင်းရေး အလုပ်သမား တစ်ယောက် ရဲ့ သီချင်းလေးတွေ ကို သူဌေးက အသိအမှတ်ပြုပေးခဲ့တယ်။ ကျုပ်ရဲ့ သီချင်းတွေ ကောင်းလာတဲ့တစ်နေ့မှာ ဓာတ်ပြားတိုက်မှာ အသုံးပြုပေးမယ်လို့ ပြောတယ်။ တ ကယ်ဆိုရင် ကိုမောင်မောင်ရှင်ကို ကျုပ်က ကျမ်းမာချမ်းသာပါစေလို့ အမြဲ ဆုတောင်းနေခဲ့တာပါ။ ကျုပ်ရေး တဲ့သီချင်းတွေ ကို ကိုမောင်မောင်ရှင် ကြိုက်တယ်ပြောတယ်။ ကိုမောင်မောင်ရှင်သေဆုံး သွားတဲ့အတွက် ကျုပ်ရဲ့ အနာဂတ်တွေ ပျောက်ဆုံးသွားရတာ ပါ”

ဟု စိတ်ပျက်အားငယ်သော အမူအရာဖြင့် ပြောဆိုလေ၏ ။ ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်က မိုးထိ၏ မျက် နှာကိုကြည့်၍

“ခင်ဗျားပြောတဲ့သဘာက ဓာတ်ပြားတိုက်ပိုက်ရှင်ကို လုံးဝမသတ်ခဲ့ဘူးလို့ ဆိုတာပေါ့”

ဟု ပြောလေရာ မိုးထိက စိတ်ပျက်အားငယ်သော အမူအရာဖြင့်

“ကျုပ်မှာ လူသတ်ဖို့ ဘာအကြောင်းရှိမှာ လဲ၊ ကိုရန်နိုင်ပဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ထိုအခါ ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်က မိုးထိ၏ မျက်နှာကို စူးစိုက်ကြည့်၍

“လူသတ်မှု ဖြစ်တဲ့နေ့က ဓာတ်ပြားတိုက်သူဌေးရဲ့ အိမ်ကို ခင်ဗျား ဘာလို့ရောက်နေတာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏ ။ ထိုအခါ မိုးထိက စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့်

“အဲဒီ နေ့က ကျုပ်ရေး တဲ့သီချင်းလေးတွေ သွားပြတာပါ။ ပထမတော့ ကျုပ် အခန်းအပြင်မှာ စောင့်နေမလို့ပဲ၊ နောက်တော့ အခန်းထဲက အော်ဟစ်သံတွေ ကြားတာနဲ့ သူဌေး...သူဌေး ဘာ ဖြစ် လို့လဲ၊ ကျွန်တော် ဝင်လာခဲ့ပြီးနော်” လို့ဆိုပြီး အခန်းထဲ ပြေးဝင်သွားတော့ အခန်းတစ်ခုလုံး သွေးတွေ နဲ့ ပေကွဲနေတယ်။ ဝရန်တာအနီးက တံခါးမှာ သူဌေးရဲ့ အလောင်းကိုတွေ့ ရတော့ ကျုပ် မျက်လုံးတွေ ပြာဝေသွားတယ်။ သူဌေးရဲ့

ကိုယ်ခန္ဓာကိုပွေ့ဖက်ပြီး လှုပ်ယမ်းနေမိတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ကျုပ်အနောက်က လူတစ်ယောက် တဟုန်ထိုး ပြေးထွက်သွားတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ရှေ့နေ ဦးရန်နိုင်သည် စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့်

“ဟင်..ဒါဆိုရင် အခန်းထဲမှာ လူတစ်ယောက် ရှိခဲ့သေးတယ်ပေါ့၊ သူ ဘယ်သူလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ မိုးထိက စိတ်ပျက်အားငယ်သော အမူအရာဖြင့်

“သူ့မျက်နှာကို ကျုပ်မမြင်လိုက်ရပါဘူး၊ နောက်ကျောကိုပဲ မြင်လိုက်ရတယ်၊ အရပ်အမောင်း ကောင်းကောင်းနဲ့ သန်မာဖျတ်လတ်ပုံရတယ်၊ ကျုပ်က သူ့ကိုလှည့်ပြီး အော်လိုက်သေးတယ်၊ ဟေ့ လူ...မပြေးနဲ့၊ မပြေးနဲ့ လို့ အော်နေတုန်း ကျုပ်မျက်လုံးထဲ ပြာဝေသွားပြီး ကျုပ် ဘာမှသတိမရတော့ ဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့ အသိဉာဏ်တွေ အမှော င်ဖုံးသွားသလိုပဲ”

ဟု ပြောလေရာ ရှေ့နေ ကိုရန်နိုင်က မျက်မှော င်ကြုံတိ၍

“ဘာ...မင်း ဘာမှမမှတ်မိတော့ဘူး၊ ဟုတ်လား၊ ဘာ ဖြစ်လို့ မမှတ်မိတာလဲ၊ မင်းကို တစ်ယောက် ယောက် က ရိုက်လိုက်လို့ မေ့မြောသွားတာလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။

မိုးထိက စိတ်ပျက်အားငယ်သော အမူအရာဖြင့်

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ် တစ်ခါတလေ ဖြစ်တတ်တယ်၊ မျက်စိထဲမှာ ဘာမှမမြင်တော့ဘဲ မှော င် အတိကျသွားတယ်၊ အဲဒီ အချိန်မှာ သတိလည်းမရှိတော့ဘူး၊ ရောဂါ တစ်ခု ဖြစ်နေတယ်ထင်တာပဲ”

ဟု ပြောလေရာ ရှေ့နေ ကိုရန်နိုင်သည် မိုးထိကို မျက်မှော င်ကြုံတိကြည့်၍

“မူခင်း ဖြစ်တဲ့အခြေအနေကို မင်း ပြန်စဉ်းစားလို့ မရတော့ဘူးပေါ့”

ဟု ပြောလေရာ မိုးထိက ခေါင်းခါပြလေ၏။

ကိုရန်နိုင်သည် မိုးထိထံမှ မထင်မှတ်သော အဖြေကို ရရှိသဖြင့် သက်ပြင်းရှည်ကြီးကိုချလိုက် ၏။ မိုးထိ၌ စိတ် ရောဂါ တစ်ခု စွဲကပ်နေလေသလား။

ကိုရန်နိုင်က မိုးထိကို စူးစိုက်ကြည့်၍

“မင်းမှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုရင် ဘာ ဖြစ်လို့ ဂိုဒေါင်ထဲမှာ ပုန်းနေရတာ လဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ မိုးထိက စိတ်ပျက်အားငယ်ဟန်ဖြင့် ကိုရန်နိုင်ကို ကြည့်၍

“ကျုပ် သတိပြန်ရတဲ့အချိန်မှာ ကျုပ်တစ်ကိုယ်လုံး သွေးသံရဲရဲ ဖြစ်နေတာတွေ .လို့ အရမ်း ထိတ်လန့်သွားခဲ့တယ်။ ကျုပ် ဘာကြောင့် ဂိုဒေါင်ထဲရောက်နေသလဲ မသိဘူး။ အဲဒီ အချိန်မှာ ပဲ ဂိုဒေါင် အပြင်က ခရာမှု တ်သံကြားရပြီး ဂိုဒေါင်ထဲမှာ တရားခံရှိတယ်ဆိုတဲ့ အသံကိုကြားရတယ်။ နောက်တော့ ပုလိပ်တွေ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတဝင်းဝင်းနဲ့ ဝင်လာပြီး ကျုပ်ကို ဖမ်းတော့တာပဲ။ ကျုပ် ဘာမှမသိဘဲ အဖမ်းခံလိုက်ရတာ ပါ။ ဒီအကြောင်းတွေ ပုလိပ်တွေ ကို ပြောပြတာ သူတို့ လုံဝလက်မခံဘူး။ ကျုပ်ကို လိမ်နေတယ်လို့ပဲ ထင်ကြတယ်။ ကျုပ်က လူသတ်သမားရဲ့ ဓားစာခံ ဖြစ်သွားရတာ ပါ။ ကျုပ်ကို ကယ် ပါဦး ကိုရန်နိုင်၊ ကျုပ်မှာ အားကိုးစရာလူလည်း မရှိပါဘူး”

ဟု ပြောလေရာ ရှေ့နေ ကိုရန်နိုင်သည် မိုးထိ၏ သနားစဖွယ်အမူအရာကို ကရုဏာသက်သွား ပြီး

“ခင်ဗျားကို ကျုပ် နားလည်သွားပြီ၊ ဘာမှမပူနဲ့ တော့၊ ခင်ဗျားမှန်တယ်လို့ ကျုပ်ယုံတယ်။ အမှန်တရားဘက်က အနိုင်ရစေမယ်၊ ကျုပ် ခင်ဗျားရဲ့ အမှု ကို လက်ခံလိုက်ပြီ”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ မိုးထိသည် ကိုရန်နိုင်ကို ကျေးဇူးတင်လွန်းသဖြင့် လက်အုပ်ချီလိုက်ပြီး

“ဆရာက ကျုပ်ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ပါ။ ကျုပ်ကို ကယ်တင်ပါဆရာ”

ဟု အားကိုးတကြီး ပြောလိုက်လေ၏။ ရှေ့နေ ကိုရန်နိုင်သည် တရားခံ မိုးထိကို

အားပေးစ ကားပြော၍ ပြန်ခဲ့လေ၏ ။

မိုးထိကို သူ ယုံကြည်သည်။ မိုးထိ၌ စိတ် ရောဂါ တစ်ခုရှိမည် ဟု ထင်မြင်၏ ။

မိုးထိကို သူ အစွမ်းကုန်ကြိုး စား၍ ကယ်တင်မည် ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏ ။

ကိုရန်နိုင်သည် ဝင်ဒါမီယာ၌ နေထိုင်သော စိတ် ရောဂါ ဆရာဝန်မ
ဒေါ်မမကြီးထံသို့ သွားရောက်တွေ့ဆုံပြီး မိုးထိ၏ အခြေအနေကို အစအဆုံး ပြောပြလေ၏
။ ဒေါ်မမကြီးသည် ချောမောလှပသော အသက်လေးဆယ်ဝန်းကျင် မိန်းမ ဖြစ်၏ ။

ဒေါ်မမကြီးသည် ကိုရန်နိုင်၏ စကားများ ကို မျက်မှောင့်ကြုတ်၍
နားထောင်နေလေ၏ ။ ကိုရန်နိုင်က သူ၏ စကားအဆုံး၌

“မိုးထိပြောတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား ဆရာမ ”

ဟု ပြောလေရာ ဒေါ်မမကြီးက သက်ပြင်းချ၍

“သူနဲ့ တွေ့ပြီး စကားပြောကြည့်ချင်သေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မအထင်တော့
မိုးထိဟာ မမျှော်လင့်ဘဲ သွေးပျက်ဖွယ်မြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ရတဲ့အချိန်မှာ သူ့ရဲ့ သိစိတ်က
ပျောက်သလို ဖြစ် သွားတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ကိုရန်နိုင်က နားမလည်ဟန်ဖြင့်

“သိစိတ်ပျောက်သလို ဖြစ်သွားတယ် ဟုတ်လား”

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏ ။ ဒေါ်မမကြီးက ခေါင်းညိတ်၍

“လူရဲ့ သိစိတ်ဟာ တစ်ခါတလေမှာ အာရုံခံစားမှု မရှိတော့သလို ဖြစ်တတ်တယ်၊
ဥပမာ အိပ် ပျော်ရင်း လမ်းလျှောက်တတ်တဲ့လူတွေ ကို အိပ်ရာကနိုးလာရင်

ဘယ်ကိုလျှောက်သွားသလဲလို့ မေးရင် သူတို့ တိတိကျကျမပြောနိုင်ကြဘူး၊ ဒါပေမယ့် အိပ်ပျော်ရင်း လမ်းလျှောက်နေတဲ့နေရာမှာ အိမ်တံခါးဖွင့်ထား၊ ပြတင်းပေါက်ပိတ်တာတွေ အားလုံးပုံမှန်ပဲ၊ အမှာ :အယွင်းမရှိဘဲ လုပ်နိုင်ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် အိပ်ရာကနီးလာရင် ဒီအကြောင်းတွေ ကို မမှတ်မိတော့ဘူး၊ အာရုံခံစားမှု ဟာ ခဏပျောက်သွားသလို ဖြစ်သွားတယ်၊ မိုးထိဆုံတဲ့လူဆီမှာ စိတ် ရောဂါ တစ်ခု ရှိနေပုံရတယ်၊ ကျွန်မ ကိုယ်တိုင် သူ့ကို ကြည့်ချင်သေးတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ကိုရန်နိုင်က စိတ်အားထက်သန်စွာ ဖြင့်

“ကျွန်တော် စီစဉ်ပေးပါ့မယ် ဆရာမ ၊ ကျွန်တော့အမှု အတွက် ဆရာမ ကူညီပေးတာတွေ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ဆရာမ ဒေါ်မမကြီးက သင်ပြင်းချ၍

“ဓာတ်ပြားတိုက်သူဌေး၊ အသတ်ခံရတဲ့အမှု ဟာ နိုင်ငံကျော် ဖြစ်နေတဲ့ မူခင်း ပဲ၊ ဒီလိုမူခင်း မျိုး မှာ ကျွန်မ ပါရတာ ဂုဏ်ယူစရာတစ်မျိုး ကောင်းပါတယ်”

ဟု ပြောလေ၏ ။

ကိုရန်နိုင်သည် ဒေါ်မမကြီးထံမှ ပြန်လာပြီးနောက် မိုးထိနှင့် ဒေါ်မမကြီးကို အမြန်ဆုံးတွေ့ . ဆုံပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏ ။

ထို့နောက် နောက်တစ်နေ့မှာပင် ဒေါ်မမကြီး၏ အိမ်သို့ သူ၏ ကားဖြင့် သွားရောက်ခေါ်ယူလာ ၏ ။ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်သည် အလွန်သဘောကောင်းပြီး ကိုရန်နိုင်ကို ခင်မင်သူ ဖြစ်သဖြင့် ဂါတ်တဲ့၌ များ စွာ အကူအညီပေးလေ၏ ။

ဆရာမ ဒေါ်မမကြီးက မိုးထိနှင့် တွေ့ .ဆုံကာနီး၌

“ကျွန်မနဲ့ မိုးထိ နှစ် ယောက် တည်းတွေ့ .ချင်တယ်၊ နောက်မှ သူနဲ့ တွေ့ .ဆုံတဲ့အကြောင်းကို ကျွန်မ ပြောပြပါ့မယ်”

ဟု ပြောလေရာ ကိုရန်နိုင်သည် ဌာနအုပ်ကြီး၏ ရုံးခန်း၌ တစ်ကိုယ်တည်း

ကျန်နေခဲ့လေ၏။

ခဏကြာလျှင် ဒေါ်မမကြီးသည် မိုးထိနှင့် နှစ် ယောက် ချင်း တွေ ဆုံလေ၏။

မိုးထိသည် အခန်းထဲရှိကုလားထိုင်၌ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျ၍ ထိုင်နေလေ၏။

သူ၏ အမူအရာမှာ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းနေပုံရ၏။ ဒေါ်မမကြီးက ဖော်ရွေသော အမူအရာဖြင့် အခန်းထဲသို့ဝင်သွားပြီး မိုးထိရှေ့ရှိ ထိုင်ခုံ၌ ထိုင်ကာ

“ဆရာမ ဒီမှာ ထိုင်မယ်နော်၊ မိုးထိနဲ့ စကားနည်းနည်း ပြောချင်လို့။”

ဟု ပြောလေရာ မိုးထိသည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျနေရာမှ မော့ကြည့်ပြီး စကားမတုံ့ပြန်ဘဲ နေ၏။

ဒေါ်မမကြီးသည် မိုးထိကို ပြုံး၍ရွာဖြင့်

“ဘာမှမကြောက်နဲ့၊ မင်းရဲ့ စိတ်တွေ ကို လျှော့ထားလိုက်၊ ဆရာမ က မင်းရဲ့ အမူ မှာ အကူအညီပေးချင်လို့ ရောက်လာတာပါ။”

ဟု ပြောလေရာ မိုးထိက စိတ်ပျက်အားငယ်ဟန်ဖြင့်

“မ ဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် ကို ဘယ်သူကူညီနိုင်မှာ လဲ”

ဟု ညည်းညူလေ၏။

ထိုအခါ ဒေါ်မမကြီးက ခေါင်းခါယမ်း၍

“စိတ်မလျှော့လိုက်နဲ့ လေ၊ မတရားတာ ဖြစ်ရင် ဖြေရှင်းရမှာ ပေါ့၊ ဆရာမ ကြီးတို့က မိုးထိကို အကူအညီပေးဖို့ ရောက်လာကြတာပါ၊ ကဲ...ဆရာမ တို့ စကားနည်းနည်း လောက်ပြောရအောင်၊ မင်း ရဲ့ အကြောင်းနဲ့ မင်းမိဘတွေ ရဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြပါလား။”

ဟု မေးမြန်းလိုက်ရာ မိုးထိက မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့သော မျက်လုံးများ ဖြင့် ပြန်ကြည့်၍

“ကျွန်တော် ဘဝနောက်ကြောင်းက စိတ်ဝင်စားစရာ မရှိပါဘူး၊

နာကြည်းကြေကွဲစရာတွေ အများ ကြီးပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ဒေါ်မမကြီးက သက်ပြင်းချ၍

“ဘာပဲ ဖြစ် ဖြစ် ဆရာမ ကြားချင်ပါတယ်၊ မင်းရဲ့ ဝေဒနာတွေ သက်သာသွားအောင် ပြောပြလိုက်ပါ၊ မင်းရဲ့ ရင်ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ မိုးထိသည် ရီဝေသော မျက်လုံးများ ဖြင့် ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်ရှုခင်းကို ကြည့်၍

“ကျွန်တော် အဖေက ကျေးလက်မှာ နေပြီး ယာမလုပ်ဘူး၊ မြို့ ပေါ်က ဆရာကြီး တစ်ယောက် ဆီ မှာ တယောပညာသင်ပြီး တယောတစ်လုံးနဲ့ အချိန်ကုန်နေတာပဲ၊ အဖေရဲ့ တယောသံကိုကြားရင် အရမ်းဝမ်းနည်းဖို့ ကောင်းတယ်၊ ရင်ထဲမှာ ဆိုနင့်နေတာပဲ၊ အဖေ့ကို ကြည့်ရင် အလွမ်းသမားကြီး တစ်ယောက် နဲ့ တူတယ်၊ အမေ့ကိုတော့ သိပ်ချစ်ပုံရတယ်၊ ကျွန်တော် လည်း အဖေလိုပဲ အနုပညာဝါ သနာပါတော့ အဖေ့ဆီက တယောပညာသင်ယူခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ၁၀ နှစ် သားအရွယ်မှာ အဖေဟာ ရွာပြင်မှာ တယောထိုးနေတုန်း ဓားပြသတ်လို့ သေသွားခဲ့တယ်”

ဟု ပြောရင်း သူ၏ စကားကို ရပ်လိုက်၏။

မိုးထိသည့် အတိတ်ကဇာတ်ကြောင်းများ ကို ပြောဆိုရန် အတော် အားယူနေပုံရ၏။ သူ၏ အမူ အရာများ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသူတစ်ဦးနှင့် တူ၏။

မိုးထိက ဆက်လက်၍

“အဖေသေတာ တစ်ရွာလုံးက လက်ခံခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် လက်မခံတာ အမေမျှ အမေဟာ အဖေရဲ့ တယောသံတွေ ကို နားထဲမှာ တစ်ချိန်လုံးကြားနေရတယ်၊ ဒါနဲ့ အမေဟာ တယောသံ ကြားတဲ့ နေရာကို လှည့်ပတ်ပြီးရှာနေတော့တာပဲ၊ အမေဟာ ရွာထဲမှာ သာ မကဘူး၊ တခြားရွာတွေ ကို တောင်လှည့်ပြီး အဖေ့ကိုရှာခဲ့တယ်၊ ကျွန်တော် ဆယ်နှစ် သားအရွယ်လောက်မှာ အမေရူးသွားပြီလို့ တစ်ရွာလုံးက သတ်မှတ်လိုက်ကြတယ်၊

ကျွန်တော်ကို လူတွေ အားလုံး သနားသလို ကြည့်ကြတယ်။ အချို့
လောင်ပြောင်ရယ်မောကြတယ်။ ကျွန်တော် သိပ်ရှက်တာပဲ။ လောကကြီးမှာ ကျွန်တော်
အတွက် နေရာမရှိသလို ခံစားရတယ်။ ကျွန်တော်ကို ဆရာတော် ကြီးကျောင်းမှာ
ဘုန်းကြီးကျောင်းသားအ ဖြစ် ခေါ်ယူထားတယ်။ ကျွန်တော် ဘဝမှာ ကံကောင်းစေတာက
ဆရာတော် ကြီးကျောင်းမှာ မြို့ က ဆရာဝန်ကြီးမိသားစုက လှူဒါန်းထားတဲ့
စာကြည့်တိုက်ရှိတယ်။ ကျွန်တော် ဟာ အချိန်အားတိုင်း စာကြည့်တိုက်ထဲသွားပြီး စာအုပ်တွေ
ဖတ်ရှုနေမိတယ်။ ဒီအချိန်ကစပြီး ကျွန်တော် စာအုပ်တွေ ကို မြတ်နိုးခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်
ရွာဦးကျောင်းမှာ နေထိုင်ရပေမယ့် အိမ်မှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ အမေကို ဘယ်တော့မှ စိတ်မချခဲ့ဘူး။
အမေ့နားမှာ ကျွန်တော် ရှိနေမှ အစားအသောက်တွေ ကို ချောမော့ပြီး ကျွေးနိုင်မှာ လေ”

ဟု ပြောရင်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲသော အမူအရာဖြင့် တခဏမျှ
ငြိမ်သက်နေလေ၏ ။

ဒေါ်မမကြီးက မိုးထိ၏ စကားများ ကို စိတ်မသက်သာဟန်ဖြင့်
နားထောင်နေလေ၏ ။

ပြီးနောက် မျက်လုံးအစုံမှ မျက်ရည်များ စိုထွက်လာပြီး မိုးထိက

“ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် အများ ကြီးစိတ်မလှိုက်ရပါဘူး။ ရွာပြင်ကချောင်းမှ
အမေ ရေနစ်ပြီး သေသွားတယ်။ အနီးအနားမှာ ရှိတဲ့ လူတွေ ရဲ့ အပြောအရ အမေဟာ
ရေထဲမှာ အဖေ့တယောသံ ကြားရတယ်ဆိုပြီး ခုန်ချသွားတာတဲ့”

ဟု ပြောရင်း သူ၏ စကားကို မဆက်နိုင်ဟန်ဖြင့် ငြိမ်သက်သွားလေ၏ ။ ပြီးမှ
ဝမ်းနည်းကြေကွဲ စွာ ဖြင့်

“အမေ့အလောင်းကို မြေချခဲ့နေ့မှာ အခုလိုပဲ ကျွန်တော် မျက်လုံးထဲမှာ မှာ
င်အထိ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အမေ...အမေ ကျွန်တော် ကိုမထားခဲ့ပါနဲ့ လို့ အသံကုန် အော်ဟစ်ပြီးတဲ့
နောက် ကျွန်တော် ဘာမှမသိတော့ဘူး။ ကျွန်တော် မျက်လုံးထဲမှာ အမှောင် ငိုပုံသွားတယ်။
အနီးမှာ ရှိတဲ့သူတွေ က ကျွန်တော် ဟာ မျက်လုံးဖွင့်ပြီး ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေတာ

နာရီဝက် လောက်ကြာတယ်တဲ့၊ အမေ့အလောင်းကို ဘယ်လိုမြေချလိုက်သလဲဆိုတာ ကျွန်တော် မသိခဲ့ဘူး၊ ကျွန်တော် ၁၀မှာ အကြောက်ဆုံးက အခုလို ဘာမှမသိဘဲ အမှောင်ဖုံးသွားမှာ ကိုပဲ၊ ဒါပေမယ့် အခုလို အခြေအနေမျိုး ထပ် ဖြစ်နေပြန်ပြီ”

ဟု တီးတိုးပြောလိုက်လေ၏ ။

ဒေါ်မမကြီးသည် မိုးထိကို သနားကရုဏာသက်ဟန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်၏ ။

မိုးထိက ဒေါ်မမကြီး ကို အားကိုးတကြီး အမူအရာဖြင့် ကြည့်ကာ

“ကျွန်တော် ဒီလိုမျိုး ထပ် ဖြစ်မှာ သိပ်ကြောက်တယ်၊ မ ဖြစ်အောင် ကာကွယ်လို့မရဘူးလား ဆရာမ ၊ ကူညီနိုင်ရင် ကူညီပေးပါဗျာ၊ ကူညီပေးပါနော်”

ဟု တတွတ်တွတ်ပြောဆိုနေပြန်၏ ။ ဆရာမ ဒေါ်မမကြီးသည် မိုးထိ၏ လက်ဖမိုးကို ညှင်သာစွာ ဆုပ်ကိုင်၍

“ကူညီပေးမှာ ပါ မိုးထိရယ်၊ ဆရာမ အစွမ်းကုန် ကူညီပေးမှာ ပါ ၊ ဘာမှမပူနဲ့၊ နော်၊ ဆရာမ မကြာမကြာ လာခဲ့ပါ့မယ်”

ဟု ပြောရင်း ထိုင်နေရာမှထရပ်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့၏ ။

မိုးထိသည် ဒေါ်မမကြီး၏ နောက်ကျောကို အားကိုးတကြီးကြည့်၍ လက်အုပ်ချီလျက်သာ ကျန် ရစ်ခဲ့လေ၏ ။

ဒေါ်မမကြီးသည် အခန်းအပြင်သို့ ရောက်သော အခါ ရှေ့နေကိုရန်နိုင်ရှိရာသို့ သွားပြီး လေသံ တီးတိုးဖြင့်

“သူက ဝေဒနာသည်အစစ်ပဲ၊ သူ့မှာ အမေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ ခံစားမှု ရှိနေ တယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏ ။

